

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างแผนการเรียนและเพศ กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียน ศิลป์-ภาษา จำนวน 60 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายมา 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นแผนการเรียนวิทย์-คณิต 1 ห้อง จำนวน 30 คน และแผนการเรียนศิลป์-ภาษา 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท และแบบทดสอบคู่ขนานสำหรับทดสอบก่อนและหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test for Dependent Sample วิเคราะห์ความแปรปรวนหนึ่งองค์ประกอบแบบวัดซ้ำ (One-Way ANOVA Repeated Measures) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (Two-Way ANOVA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพี เอส เอส ฟอร์ วินโดวส์ (SPSS for Windows)

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างแผนการเรียนและเพศ ปรากฏผล ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียน ศิลป์-ภาษา มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเมื่อมอง

ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกเป็นแผนการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนชายแผนการเรียนรู้-คณิต มีความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทสูงกว่า นักเรียนหญิง และแผนการเรียนรู้ศิลป์-ภาษา นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทสูงกว่านักเรียนชาย

4. แผนการเรียนรู้และเพศมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายถึง แผนการเรียนรู้-คณิต นักเรียนชายมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนแผนการเรียนรู้ศิลป์-ภาษา นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท สูงกว่านักเรียนชาย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้ เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างแผนการเรียนรู้ และเพศ ผู้วิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์ จากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ 7 เทคนิค ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 เทคนิคคำจำกัดความ (Definition) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำและ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของคำจำกัดความ เช่น Means, Meaning, be Defined as, Verb to be (is, am, are) be Called, be Termed รวมทั้งเครื่องหมาย , (Comma) เครื่องหมาย -- (Dash) เครื่องหมาย () (Parentheses) เป็นต้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เข้าสู่บทเรียน นักเรียนดูภาพเรือดำน้ำ (Submarine) แล้วสนทนาซักถามเกี่ยวกับภาพ ครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคคำจำกัดความ (Definition) ทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์ จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) หลังจากนั้นนักเรียนอ่านเรื่อง Submarines ซึ่งเนื้อหาามีคำศัพท์ เชื่อมโยงมาจากแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) จากนั้น ทำแบบฝึกหัดวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ การจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลให้ นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความสูงขึ้น ซึ่งนอกจากเทคนิคดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหา (Context) ที่เหมาะสมวัย และศักยภาพของผู้เรียน เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน

1.2 เทคนิคการกล่าวคำซ้ำโดยไม่ใช้คำเดิม (Restatement) นักเรียนชมเครื่องประดับที่ทำมาจากมุก แล้วสนทนาซักถาม จากนั้นรับทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แบ่งกลุ่มศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการกล่าวคำซ้ำโดยไม่ใช้คำเดิม (Restatement) จากนั้นทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) สำหรับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับไข่มุก (Pearls) ซึ่งในเนื้อหามีคำศัพท์เชื่อมโยงมาจากแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) หลังจากอ่านจบนักเรียนทำแบบฝึกหัดวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากการใช้สื่อที่เป็นของจริงทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

1.3 เทคนิคความหมายเหมือน (Similar Meaning) นักเรียนชมวิถีทัศน์เรื่องโลกและดวงดาวและสรุปเรื่อง ครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนจับคู่ศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคความหมายเหมือน (Similar Meaning) วิธีการดังกล่าวเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนมากขึ้น จากนั้นทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) นักเรียนอ่านเรื่อง The Moon and Satellites ซึ่งเนื้อหามีคำศัพท์เชื่อมโยงมาจากแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) จากนั้นทำแบบฝึกหัดวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

1.4 เทคนิคคำตรงกันข้าม (Opposite Meaning) นักเรียนฟังเพลง Falling in Love with You ขับร้องโดย เอลวิส เพรสลีย์ (Elvis Presley) และขับร้องตามแผ่นซี-ดี รอม รับทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากนั้นศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคคำตรงกันข้าม (Opposite Meaning) เป็นรายบุคคล จากนั้นทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) หลังจากนั้นนักเรียนอ่านเรื่อง Two Superstars ซึ่งเนื้อหามีคำศัพท์เชื่อมโยงมาจากแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) ทำแบบฝึกหัดวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ จากการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการขับร้องเพลง ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการศึกษาเอกสารเป็นรายบุคคล ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจจากผลการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง

1.5 เทคนิคตัวอย่าง (Examples) นักเรียนศึกษาของจริง ได้แก่ แอปเปิ้ล ส้ม มะละกอ ชมพู สตอเบอร์รี่ ขนุนปิ้ง พืชจำพวกอื่นทั้งอุปปรายถึงประโยชน์ของผลไม้และอาหารดังกล่าว หลังจากทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแล้ว นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคตัวอย่าง (Examples) ทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) ศึกษาบทอ่าน Healthy Eating ที่เชื่อมโยงถึงของจริงที่นักเรียนศึกษา และทดสอบความเข้าใจจากแบบฝึกหัดทำแบบทดสอบการจำกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนศึกษาจากของจริง ทำให้นักเรียนได้วิเคราะห์คุณค่าและประโยชน์จากอาหารในชีวิตประจำวัน และนักเรียนเกิดการเรียนรู้จากสื่อของจริง

1.6 เทคนิคคำอธิบาย (Explanation) นักเรียนชมภาพช้างในอริยาบทต่าง ๆ เช่น ช้างเตะฟุตบอล, ช้างลากซุง, ช้างที่มีวิถีชีวิตอยู่ในป่า, ช้างแสดงละครสัตว์ นักเรียนวิเคราะห์เปรียบเทียบอริยาบทของช้างจากภาพต่าง ๆ จากนั้นครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคคำอธิบาย (Explanation) ทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) หลังจากนั้นอ่านเรื่อง The Elephants' Training School ทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน จากการจัดกิจกรรมดังกล่าว นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ได้นำเสนอความคิดภายในกลุ่ม โดยนำเสนอความคิดของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายขึ้น

1.7 เทคนิคคำคุ้นเคย (Familiar Words) นักเรียนอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม, ข่าวบันเทิง, ข่าวกีฬา, ข่าวเศรษฐกิจ แล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่อ่าน ครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับคำคุ้นเคย (Familiar Words) ทำแบบฝึกหัดหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Before Reading) จากนั้นอ่านเรื่อง Stress ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับข่าวที่นักเรียนอ่าน และทำแบบฝึกหัด จากการจัดกิจกรรมนักเรียนต้องใช้ทักษะการถ่ายโอนการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ข้อมูลต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกันรวมทั้งสิ้น 7 เทคนิค ซึ่งจากการฝึกฝนตามเทคนิคดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความบทความได้เร็วและถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากรู้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ซึ่งในภาพรวมของเทคนิคต่าง ๆ นั้น ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ (Thorndike) ที่กล่าวว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ก็ต้องมีการฝึกฝนบ่อย ๆ (The Law of Exercise) รวมทั้งมีการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ตามทฤษฎีของเกสตัลท์ (Gestalt) กล่าวคือผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ (สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2544, หน้า 262) และนอกจากนี้ ผู้วิจัยยังให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม คณะความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center) สอดคล้องกับหลักการสอนและวิธีการสอนตามทัศนะนักจิตวิทยามนุษยนิยม คาร์ล โรเจอร์ส (Carl Rogers) ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอันดับหนึ่งซึ่งเห็นว่าโดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วม และรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้จึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและเพิ่มมากขึ้น (สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2544, หน้า 334) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิสนา แคมณี (2547, หน้า 72) ที่กล่าวไว้ว่าการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ดังเช่นงานวิจัย

ของ กอบลาถ ดันสกุล (2526) และสุทัศน์ นาคจัน (2527) ที่ศึกษาเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ตัวแนะจากบริบท (Context Clues) พบว่าการใช้ตัวแนะจากบริบททำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษทักษะอ่านสูงขึ้น นอกจากนี้ เสาวภา นันทกิจ (2545, หน้า 11) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการอ่านโดยใช้ตัวแนะจากบริบทเป็นสิ่งที่บ่งชี้ประสิทธิภาพของการอ่าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุง (Chung, 2000) ที่ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจในตัวชี้แนะ และความเข้าใจในการอ่านพบว่า กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันต้องอาศัยตัวชี้แนะเป็นเครื่องมือในการหาความหมายคำศัพท์ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความสามารถต่ำต้องอาศัยตัวชี้แนะที่ชัดเจน จึงจะส่งผลให้ความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

ในด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้สื่อการเรียนดังต่อไปนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ใบงาน รูปภาพ ข่าว และบทความ โดยผู้วิจัยเน้นการใช้แบบฝึกหัด ซึ่งการที่ผู้เรียนได้ฝึกบ่อยๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาขึ้นตามลำดับ เพราะการสอนภาษาจำเป็นต้องมีการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และใช้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ก่อนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี (สุทัศน์ นาคจัน, 2527, หน้า 9) โดยเฉพาะทักษะอ่าน อ็อตโต้ (Otto, 1977) กล่าวว่าถ้าผู้เรียนฝึกจนเกิดความชำนาญ นักเรียนจะสามารถอ่านบทอ่าน (Text) ต่าง ๆ ในทุก ๆ สถานการณ์ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนี หนูคง (2546) ที่สร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เมื่อนักเรียนได้ฝึกทำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญนักเรียนสามารถอ่านบทอ่าน (Text) อื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทักษะอ่านเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ สื่อดังกล่าวสามารถลดภาระของครูได้อีกด้วย
2. สื่อของจริง (Authentic Materials) ได้แก่ เครื่องประดับที่ทำมาจากมุก (Pearls) ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของจริง ได้สัมผัสกับสิ่งที่เป็นเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 115)
3. สื่อเทคโนโลยี ได้แก่ วิทยุทัศน์ วีซีดี (VCD) ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้การใช้สื่อเทคโนโลยียังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้นเพราะเป็นการนำเสนอผ่านหน้าจอเครื่องฉายขนาดใหญ่ (Projector) ที่ประกอบด้วยภาพ แสง สี และเสียงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศภายในชั้นเรียน นักเรียนมีความเพลิดเพลิน เรียนอย่างมีความสุข และเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วย

แก้ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (พระมหาธีรราชกุล บำรุง, 2548, หน้า 3) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาณี ชลภาพ (2545, หน้า 106) ที่พบว่าการใช้สื่อเทคโนโลยีทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และเป็นสื่อการสอนที่สามารถนำไปปรับปรุง สร้างใช้ได้กับทุกวิชา

นอกจากนี้ แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ทำให้เครื่องมือมีความเที่ยงตรง ความยากง่าย และความเชื่อมั่น ถูกต้องเหมาะสม สำหรับแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย วัดความสามารถในการใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทจำนวน 11 ข้อ วัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจำนวน 19 ข้อ ซึ่งครอบคลุมความสามารถในการอ่านของนักเรียน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท 7 เทคนิค เทคนิคที่ให้ผลดีที่สุดคือเทคนิคที่ 7 คำคุ้นเคย (Familiar Words) ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากความหมาย (Meaning) ของคำแนะจากบริบท (Clues) ในเทคนิคที่ 7 ส่วนใหญ่จะเป็นคำคำเดียว หรือข้อความสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน ตัวอย่างเช่น **Acute Stress is not Dangerous. People who have it are Serious for Days. Chronic Stress can make People Feel bad for Months.** จากประโยคดังกล่าว ศัพท์ยากคือ **Acute Stress** คำแนะคือ **Days** และ **Chronic Stress** คำแนะคือ **Months** เมื่อนักเรียนอ่านประโยคแรกนักเรียนอาจยังไม่แน่ใจว่าคำแนะ (Clues) คือ **Days** นักเรียนจะรู้เพียงแค่ **Acute Stress** ไม่อันตรายคนจะเครียดเป็นเวลาหลายวัน และประโยคต่อมา **Chronic Stress** ทำให้คนรู้สึกแย่เป็นเวลานานหลายเดือน เมื่ออ่านจบนักเรียนก็จะทราบทันทีเลยว่าคำแนะของ **Acute Stress** คือ **Days** และคำแนะของ **Chronic Stress** คือ **Months** จะเห็นว่าทั้งสองประโยคเป็นประโยคที่ไม่ซับซ้อนและมีคำแนะคำเดียวที่ชัดเจน นอกจากนี้ คำศัพท์บางคำนักเรียนรู้จักมาก่อนทำให้แปลข้อความและบทอ่านได้ ตัวอย่างเช่น **In Order to Solve a Difficult Problem, Scientists often Start with a Hypothesis.** ศัพท์ยากในประโยคนี้คือ **a Hypothesis** นักเรียนที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ก็จะมีความรู้และประสบการณ์ว่านักวิทยาศาสตร์จะค้นคว้าหรือทดลองเพื่อหาคำตอบเรื่องใดเรื่องหนึ่งเขาจะต้องตั้งสมมติฐานแล้วจึงลงมือทดลองเพื่อทดสอบข้อสมมติฐานนั้น ๆ ดังนั้น คำว่า **a Hypothesis** จึงหมายถึงข้อสมมติฐานนั่นเอง (สุนิช สุคันธวิบูลย์, 2543, หน้า 17) จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเทคนิคนี้ได้มากกว่าเทคนิค

อื่น ๆ ส่วนเทคนิคที่นักเรียนมีความสามารถน้อยที่สุด คือเทคนิคที่ 6 (Explanation) และเทคนิคที่ 1 (Definition) ซึ่งทั้งสองเทคนิคนี้ความหมายของตัวแนะจากบริบท (Clues) จะเป็นข้อความ หรือประโยคที่ค่อนข้างยาว นักเรียนทำผิดค่อนข้างมาก เนื่องจากไม่รู้ว่าความหมายของตัวแนะจากบริบท (Clues) ทั้งหมด ตัวอย่างเช่น เทคนิคที่ 6 (Explanation) The Mahout Must be very Patient Because his Relationship with the Elephant is Very Close as They Live and Work Together all the Time. คำพ้องาคคือคำว่า Patient นักเรียนจะต้องรู้ว่า Because นั้นเป็นตัวเชื่อมแสดงความเป็นเหตุเป็นผลที่ต้อง Patient เพราะ His Relationship with the Elephant is Very Close as They Live and Work Together all the Time. หรือตัวอย่าง เทคนิคที่ 1 (Definition) เช่น A Submarine is a Ship that can Stay under Water or on the Surface--The Outer Part -- of the Ocean. คำพ้องาคคือ A Submarine ตัวแนะจากบริบทคือ a Ship that can Stay under Water or on the Surface of the Ocean จากตัวอย่างทั้ง 2 เทคนิคจะเห็นว่าตัวแนะจากบริบทมีความหมายยาวเป็นข้อความและประโยค และนอกจากนี้ นักเรียนต้องมีความรู้ในเรื่อง โครงสร้างทางภาษาประกอบด้วย จากสาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้ความสามารถของนักเรียนใน 2 เทคนิคนี้น้อยกว่าเทคนิคอื่น ๆ ส่วนเทคนิค 3 (Similar Meaning) เทคนิคที่ 5 (Example) เทคนิคที่ 2 (Restatement) และเทคนิคที่ 4 (Opposite Meaning) มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน เนื่องจากว่า เทคนิค 4 ชนิดนี้ มีตัวแนะที่มีความหมายไม่ยาวมากนัก ส่วนใหญ่เป็นข้อความสั้น ๆ นักเรียนจึงทำคะแนน ได้ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ เมื่อดูความสามารถก่อนอ่าน (Before Reading) ของแต่ละเทคนิค พบว่าไม่มีเทคนิคใดที่แตกต่างกัน แต่เมื่อดูความสามารถหลังอ่าน (After Reading) พบว่ามีความแตกต่างกัน และความสามารถหลังอ่าน (After Reading) ทุกเทคนิคขึ้นจากเดิม แสดงว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องการใช้เทคนิคตัวแนะ (Context Clues) มากขึ้นถึงแม้จะไม่มากนักก็ตาม

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างแผนการเรียนวิทย์-คณิต และ แผนการเรียนศิลป์-ภาษา มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ

2.1 แผนการเรียนวิทย์-คณิต นักเรียนที่ศึกษาแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีผลการเรียนเฉลี่ย GPA (Grade Point Average) เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 อยู่ระหว่าง 2.50-4.00 และจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจและมีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย สามารถนำเสนอความคิดเห็น สามารถคิดวิเคราะห์ สรุปองค์ความรู้ ถ่ายทอดความคิดของตนเองสู่ผู้อื่น มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 แผนการเรียนรู้ศิลปะ-ภาษา นักเรียนที่ศึกษาแผนการเรียนรู้ศิลปะ-ภาษา มีผลการเรียนเฉลี่ยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 อยู่ระหว่าง 2.00-3.50 และจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจน้อยกว่านักเรียนแผนการเรียนรู้-คณิต มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายน้อย การนำเสนอความคิดเห็น การวิเคราะห์ และการสรุปองค์ความรู้ ยังไม่ตรงตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร นอกจากนี้นักเรียนบางคนยังมีความพยายามน้อยในการทำแบบฝึกหัด ผลจากตัวแปรดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ สตอฟเฟอร์ (Stauffer, 1969, p. 275) ที่กล่าวว่าตัวแปรจากบริบทไม่ได้พัฒนาขึ้นเองตามอายุ หรือวุฒิภาวะของผู้อ่านในทางตรงกันข้ามทักษะนี้ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนต้องใส่ใจและตั้งใจอย่างจริงจัง จึงจะสามารถพัฒนาการอ่านโดยใช้ตัวแปรจากบริบท จากเหตุผลที่กล่าวมาจึงส่งผลให้นักเรียนแผนการเรียนรู้-คณิต มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความศัพท์จากบริบทมากกว่านักเรียนแผนการเรียนรู้ศิลปะ-ภาษา

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเมื่อมองในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีความเก่ง ปานกลาง และอ่อนละกัน ทำให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาทักษะอ่านและเทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบททั้ง 7 เทคนิค มีการแบ่งหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มตามศักยภาพ นักเรียนมีบทบาทเท่าเทียมกันทั้งเพศหญิงและเพศชาย ส่งผลให้การเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ดังงานวิจัยของ พรศรี ธีทวีกุล (2539, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเลือกรับผลย้อนกลับในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าแยกเป็นแผนการเรียนรู้จะพบว่ามี ความแตกต่างกัน คือแผนการเรียนรู้-คณิต นักเรียนชายจะมีความสามารถสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนแผนการเรียนรู้ศิลปะ-ภาษา นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการเรียนของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนชายแผนการเรียนรู้-คณิต จะมีการคิดวิเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ได้ดีกว่านักเรียนหญิง จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนแผนการเรียนรู้ศิลปะ-ภาษา นักเรียนจะมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่านักเรียนชาย จึงทำให้ผลความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทดีกว่านักเรียนชาย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรวัฒน์ ดันทนีส (2545, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศระหว่างนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เพศชายและเพศหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่างกัน พบว่าเพศมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ตัวแปรแผนการเรียนและเพศมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยพบว่า แผนการเรียนวิทย์-คณิต นักเรียนชายมีความสามารถในการอ่านใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทสูงกว่านักเรียนหญิง และแผนการเรียนศิลป์-ภาษา นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทสูงกว่านักเรียนชาย แสดงว่า การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทจะให้ผลดีกับนักเรียนเพศใดมากกว่าไม่สามารถตอบได้ทันที ทั้งนี้ต้องพิจารณาพร้อมกับแผนการเรียนของนักเรียนด้วย เช่น นักเรียนชายถ้าเรียนอยู่แผนการเรียนวิทย์-คณิต จะให้ผลดี แต่ถ้าเรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา นักเรียนชายจะได้ผลดีน้อยกว่านักเรียนหญิง ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบงานวิจัยที่ศึกษาปฏิสัมพันธ์กับเพศ ดังเช่น อารี พันธุ์มณี (2534, หน้า 38-39) ได้กล่าวเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศไว้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอน โทนี, ฟิลลิปส์ และคริสติน (Anthony, Philip, & Christine, 2000) ที่ศึกษาตัวแปรทางด้านพุทธิปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และลักษณะประชากรต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาต่างประเทศ พบว่าด้านลักษณะประชากร ตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990, pp. 8-15) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน 2 กลุ่ม พบว่าตัวแปร เพศ มีผลต่อการอ่านของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จะเห็นได้ว่าจากที่กล่าวมานั้นยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างแผนการเรียนกับเพศเลย ดังนั้น จากงานวิจัยเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท จึงได้ข้อค้นพบใหม่ที่ผู้วิจัยพบว่าแผนการเรียนกับเพศมีปฏิสัมพันธ์กัน กล่าวคือ แผนการเรียนวิทย์-คณิต นักเรียนชายมีความสามารถสูงกว่านักเรียนหญิง ในขณะที่แผนการเรียนศิลป์-ภาษา นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชาย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ อาจสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างแผนการเรียนและเพศเป็นวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการอ่าน ทำให้นักเรียนรู้จักเทคนิคตัวนะจากบริบท 7 เทคนิค และสามารถนำไปใช้ประกอบการอ่านเพื่อช่วยให้ทราบความหมายของศัพท์ยากอย่างกว้าง ๆ โดย

ไม่ต้องเปิดพจนานุกรม นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ใช้เหตุผล และสรุป เนื่องจากการเดาความหมายศัพท์ยากจากบริบทไม่ใช่การเดาอย่างเลื่อนลอยแต่เป็นการเดาอย่างมีเหตุผล มีระบบ และเป็นขั้นตอน ซึ่งหากนักเรียนได้รับการสอนและฝึกฝนอย่างเหมาะสมก็จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. นักเรียนส่วนใหญ่เคยชินกับการสอนอ่านด้วยวิธีแปล จึงทำให้ผู้เรียนพยายามที่จะคิดแปลความหมายศัพท์เป็นภาษาไทย ทำให้ขาดความสนใจต่อข้อความแวดล้อมเท่าที่ควร ซึ่งจากผลการวิจัยที่ผ่านมา มีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาใช้วิธีการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการแปลคิดเป็นร้อยละ 44.32 (ดวงพร จริจิตร ไพบุลย์, 2545, หน้า 85) ดังนั้นผู้เรียนจึงมิได้เรียนรู้วิธีคิด และเทคนิคการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบท เพื่อที่จะพัฒนาการอ่านโดยไม่ต้องเปิดพจนานุกรมหาความหมายศัพท์ทุกคำ และนำวิธีการไปใช้อ่านบทอ่านอื่น ๆ ในระดับที่สูงขึ้น
2. นักเรียนบางคนมีความพยายามน้อยที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ขาดความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และเมื่อทำแบบฝึกหัด ไม่ได้ก็มักจะลอกเพื่อน ซึ่งอาจทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อนได้
3. เวลาในการทดลองที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ เทคนิคละ 2 ชั่วโมง ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัดแต่ละเทคนิคต้องใช้เวลาพอสมควร ดังนั้นจึงทำให้ไม่มีเวลาในการเฉลยแบบฝึกหัด นักเรียนต้องศึกษาด้วยตนเองจากใบเฉลยคำตอบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ควรเพิ่มเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เช่น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา เนื่องจากว่าวิธีการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทเป็นเรื่องใหม่และเนื้อหาหนัก นักเรียนเคยชินกับการสอนอ่านด้วยวิธีการแปลมานาน ยังไม่คุ้นเคยกับเทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่ ฉะนั้นถ้าใช้เวลาน้อยอาจทำให้เห็นผลช้า หรือเห็นการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถ้านักเรียนกลุ่มใหญ่ จะทำให้การควบคุมการวัดและประเมินผลลำบาก นักเรียนสามารถดูและลอกเพื่อนได้ ดังนั้นควรมีมาตรการควบคุมการวัดและประเมินผลเพื่อผลการทดลองจะได้ไม่คลาดเคลื่อน เช่น จัดที่นั่งสอบให้ห่างกัน หรือทำข้อสอบมากกว่า 1 ชุด แต่เหมือนกันทั้งคำถามและคำตอบ เพียงแต่สลับข้อ หรือ สลับตัวเลือก

ตัวอย่างเช่น ชุด A ชุด B ชุด C นอกจากนี้อาจจะสร้างความตระหนักให้นักเรียนเกิดเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบด้วยตนเองทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหานักเรียนลอกเพื่อนเวลาวัดและประเมินผล นอกจากนี้ยังได้ผลการทดลองที่มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรนำการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทไปเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มอื่น เช่น แผนการเรียนวิทย์-คอมพิวเตอร์, วิทย์-ธุรกิจ เป็นต้น เพื่อดูว่าผลการทดลองจะเหมือนกันหรือไม่ เพราะอาจมีตัวแปรแทรกซ้อนอื่นที่ทำให้ผลการทดลองเปลี่ยนไป
2. ผลจากการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการหาความหมายศัพท์จากบริบทเทคนิคที่ 7 คำคุ้นเคย (Familiar Words) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนอยู่ในระดับดีที่สุด ดังนั้น ควรนำเทคนิคดังกล่าวไปจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น อายุ เพศ ปัญญา เพื่อให้งานวิจัยมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น